

FURÛG-İ FERRUHZÂD

ESİR

Türkçesi: Mehmet KANAR

Seni istiyorum ve biliyorum ki asla
Muradımca kucaklayamayacağım seni
Sensin o saf, aydınlık gökyüzü
Ben bu kafesin köşesinde esir bir kuşum
Soğuk, karanlık demirlerin arkasında
Hasret dolu bakışlarım hayrandır yüzüne
Düşünüyorum da bir el yaklaşıyor
Ansızın kanat açıyorum sana doğru
Düşünüyorum da bir gaflet anında
Bu suskun zindandan uçuyorum
Gardiyanın gözlerine gülüyorum
Yanında hayata yeniden başlıyorum
Bu düşüncedeyim ben ve biliyorum ki asla
Bu kafesten çıkacak gücüm yok
O gardiyan istese bile
Artık uçacak nefesim yok
Demirlerin ardından her aydınlık sabahta
Bir çocuk bakışı gülüyor yüzüme
Sevinç çığlıkları atmaya başladığımda
Dudağı buse ile yaklaşıyor bana doğru
Ey gökyüzü! İstesem hani bir gün
Bu suskun zindandan uçmayı
Ne diyeceğim ağlayan çocuğun gözlerine?
Geç beni bir kalem; bir esir kuşum ben
O mumum ben, kendi gönül yangınıyla
Aydınlatırım bir harabeyi
Susmayı tercih edecek olsam
Darmadağın ederim bir kâşaneyi.